

Vestli 22. desember 2015

Så var det igjen tid for årets julebrev.

I romjula 2014, dvs. for nesten ett år sia så dro Trine av gårde med retning Argentina. Det var Sydamerikas høyeste fjell Aconcagua som var målet og toppen (6962 moh.) ble nådd den 15. januar. Glødestående prøvde Trine å nå familien sin på ekspedisjonens satellitttelefon... men ingen av dem tok telefonen sin da den ringte.

Ungene driver fortsatt med alpint og årets høydepunkt der var Landsfinalen i Bardu, og Donald Duck Winter games i Hemsedal. Fjorårets sesong var i ingen drømmesesong værmessig og det ble en del kjøring og leting etter gode snøforhold.

Trine syklet den store styrkeprøven i år. Hun skulle egentlig bare sykle Lillehammer-Oslo og trente for det formålet med Team Foss Sport. Men to uker før styrkeprøven så bestemte Trine og treningsvenninne Mona seg for å sykle hele styrkeprøven og det gjorde de på 20:59:48. Ikke verst!

Den obligatoriske sydenturen i ferien gikk til Kypros. Anja tjuvstartet turen med ei uke da alpinjentene dro ned for å ha en liten treningsleir og da treningsleiren var over møtte hun oss på flyplassen og fulgte med oss til Agia Napa. Etter ei uke i Agia Napa satte vi kursen til Hellas og Aten. I Aten var det verken rasende folkemengder eller brennende bildekk, men derimot en hyggelig storby med hyggelig

mennesker og gode shoppingmuligheter. Vi dro også til topps på Akropolis sånn at Eirik kunne oppleve stedet handlingen i en av Percy Jackson-bøkene fant sted.

Norges biten av ferien gikk først opp til Mo i Rana og familiebesøk. Målet vi hadde på hjemturen var å få med oss Akvariet i Bergen. Før vi kom så langt så stoppet vi i Namskog familiepark for det som kanskje blir siste gang (ungene er blitt for store for de fleste attraksjonene der). Denne gangen fikk vi sett gaupa for første gang (Trine var sikker på at de ikke egentlig hadde noen gaupe der og alt de hadde var et tomt bur og en plakett).

Vi tok også en lengre stopp i Lom der vi likeså godt tok en drop-in-tur til Galdhøpiggen. Akvariet i Bergen var kjempefint for både store og små. Vi fikk også med oss Fløybanen og Bryggen.

Tilbaketuren gikk langs Hardangerfjorden og så over Hardangervidda.

Med årets skolestart så hadde vi to ungdomsskuleunger. Tokerud holder fortsatt hus på Bredtvet, så de må ta t-banen for å komme seg dit. Den egentlige Tokerud skole ser ganske ferdig ut, så det er håp om at tidsplanen holder og Anja får ett år der og Eirik to år.

Trine fylte 50 år i oktober og det feiet vi med å dra hele familien på en langhelg i London. Der fikk vi med oss Madame Tussaud's, Harry

Potter Warner Bros Studio Tour, London Dungeon, London Eye og London Zoo.

Neste sesong på ski startet allerede siste helg i august, med en samling på Galdhøpiggen sommerskisenter (eller «juvass» som det heter på folkemunne). Det ble vel totalt tre turer opp dit, før vi kunne dra til litt mer nærliggende alpinsteder som Skeikampen.

Men i Osloområdet er det ikke mye snø å skryte av. Våre faste treningsbakker Grefsenkleiva og Wylleløypa har ennå ikke åpnet og det har heller ikke vært mulig å legge snø i klubbens egen alpinbakke Liabakken. 8°C og regn gir ikke så gode muligheter for snølegging. Håpet er i dette tilfelle ikke lysegrønt, men heller hvitt.

Men vi pynter til jul med lys både ute og inne og bakst av vannkringler og «rengakaka» og håper fortsatt på hvitt fra oven når julefreden senker seg.

Dette blir faktisk andre året på rad at vi feirer julaften hjemme hos oss sjøl. Vi gjorde det for første gang i fjor og fant alle ut at å feire jul hjemme var så skikkelig kos. I år får vi Besteforeldrene fra Hurdal på besøk på julaften.

God Jul og godt Nyttår, hilsen Anja, Eirik, Trine og Steinar.